

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:14	17:15	17:48
16:00	17:14	17:52
16:05	17:13	17:47
בני ברק		
ירושלים		
חיפה		

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

האם אנחנו כמו עשיו?

אם נתבונן במעשים שלנו נגלה שאנחנו ח"ו יכולים להיות דומים לעשיו!

החזקת התורה

בפרשתינו מתואר שהקרב בין יעקב לעשיו התחולל עד עלות השחר, כלומר - שכלל שהאור הלך והתקרב, כך מלחמתו של עשיו הלכה והתעצמה. כלומר, ככל שאנו מתקרבים לגאולה השלימה בקרב, ככל שאנו יודעים כי קרב ובא יום אורנו - כך עשיו משנס מותניו למלחמה, ועושה הרבה יותר כדי לחבל בזכות להחזיק תורה, להוריד את ערכה חלילה בעיני תורמים אפשריים, להפוך אותה למטרה האחרונה בתור!

אולם יהודי בר דעת, כשהוא רואה שכוחות הרע נאבקים כל כך, מבין שיש לו עסק דווקא עם הדבר החשוב ביותר, עם מה שמחזיק את העולם ונותן לו כולו חיים, ביטחון, בריאות, ברכה ושפע. ודווקא לכן, הואיל והמלחמה מתעצמת והולכת, האיום על החזקת התורה הולך וגובר, הקשיים של מנהלי הכוללים גדלים וכבדים מתמיד - זה הזמן לתפוס את הנשק בידיים ולהילחם בשרו של עשיו, להתמסר בכל לב ובמאמץ כביר למען החזקת התורה באהבה!

אם שרו של עשיו מבין את העוצמה הטמונה בהחזקת התורה, והוא מוכן להתפשר על כל הצלחה יהודית אחרת, ובלבד שיוכל לפגוע ולחבל בלומדי התורה, זה הזמן לגזול את החנית מידו של עשיו, ולהתייצב בכוחות מחודשים ובעוז ותעצומות לימין התורה, להחזיק את לומדיה, להרבות את ספסלי בית המדרש, להיאבק בשרו של עשיו במלוא העוצמה ולהילחם - עד כדי מסירות נפש - כדי להחזיק את עולם התורה!

כל אחד יכול, כל אחד ממש. מי שביכולתו לתת סכומים כבירים - ברוך הוא מפי עליון, אשריו ואשרי חלקו. גם מי שאין ביכולתו לתת סכומים נכבדים, עדיין יכול להיות שותף, בתרומה בהוראת תרומת קבע למוסד תורני, בהחזקת אברך בכולל, במימון שיעור לקובעי עתים. וגם מי שאינו יכול לתמוך כלכלית בכלל - תמיד הוא יכול לסייע לגייס כסף, להתאמץ למען המטרה, ואפילו לתמוך במחזיקי התורה במילות עידוד ותמיכה נחוצות!

(הרב אשר קובלסקי)

יש גיהנום, יש גן עדן, יש שכר ועונש! הוא צועק ובוכה צעקה גדולה ומרה עד מאד! לי עשו שטיפת מוח! הוא צועק ובוכה, מכרתי את היהדות שלי כל נכסי הרוח בשביל הנאות רגעיות. אבל אז כבר מאוחר.

אומר רבי חיים שמואלביץ זיע"א, שהעונש שמקבל אדם לאחר מאה ועשרים שנה, זה לא רק הגיהנום, אלא סטירת לחי כשמתברר לו ביום התוכחה שהוא חי בטעות שמונים שנה, הוא חשב שהם אומללים והוא מבין שהוא האומלל, איזו מכה קשה ואיומה!

כמו שאמרו חז"ל על יוסף והאחים שלו, הם חשבו כל השנים שיפה עשו שמכרו את יוסף למצרים, שהוא היה חייב מיתה, הם חשבו שהוא היה בעל חלומות מהרהורי ליבו למלוך עליהם, לשלוט עליהם, שהוא לא בסדר, ולפתע הם מגלים שהוא צדק, החלומות היו נבואה, ויוסף אכן נעשה משנה למלך במצרים, ויוסף שואל אותם אתם כ"כ דואגים לבנימין פתאום, ומה עם צערו של אבא כשמכרתם אותי? אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה! סטירת לחי נוראה, הם רואים שחיו בטעות 22 שנה, הם רואים שהוא היה נביא ולא סתם אדם, זו היתה מכה נוראה לאחים הק' ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו!

אם הם הגדולים ממנו נבהלו מפניו, אומר רבי אבא כהן ברדלא, כשיבוא הקב"ה ויוכיח לכל אדם לפי מה שהוא על אחת כמה וכמה, אם ההם הגדולים לא החזיקו מעמד מול הקטן, איך אנחנו הקטנים שבקטנים, שפלים שבשפלים, איך נוכל לעמוד מול אל רם ונישא שוכן עד ומרום שמו? איך נוכל לעמוד בפני אבינו שבשמים?! לאחר 120 שנה איזה פחד נורא יפול על האדם, נורא נוראות, ואז מבין איך בזבז את החיים שלו, אך אז מאוחר מידי!

"ואתם הדבקים בה' אלוהיכם חיים כולכם היום" אומר הקב"ה מי שקרוב אלי נקרא חי, ומי שלא הוא ח"ו בגדר מת. אם אין קדושה ואין תורה אין סיפוק ואין שמחה ואין שמחת חיים. אושר זה כשנותנים לנשמה את המזון שלה, את התורה ואת המצוות, את התפילה ואת היראת שמים, זה מה שנותן לאדם סיפוק רוחני ואושר אמיתי. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

התורה מספרת שיעקב אבינו בישל נזיד עדשים, והנה עשיו מגיע מן השדה עייף ורוצה לאכול, יעקב מסכים בתנאי שעשיו ימכור לו את הבכורה, כמובן שעשיו בז את הבכורה ומוכרה ליעקב בתמורה לנזיד העדשים. ולא רק זה, לאחר שגמר לאכול עשיו אינו מתחרט, הוא בז ליעקב, אחי הטיפש, מה יצא לו מהבכורה, מה תתן לו הבכורה?!

והנה, עוברים שנים, ויצחק זקן בא בימים והוא אומר לעשו שיביא לו ציד והוא יצחק יברך אותו, יעקב הולך ומקדים את עשו ומביא אוכל לאביו יצחק כשנכנס יעקב הרגיש יצחק ריח גן עדן שבא עימו, כמו שכתוב "וישקה ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה'". ויצחק מברך את יעקב בכל הברכות: "ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותריוש". ויהי אך יצא יצא יעקב, עשו נכנס. ויחדר יצחק חרדה גדולה עד מאד, למה? כי כשנכנס עשו הרגיש גיהנום פתוחה מתחתיו, פחד נורא! אמר לו יצחק לעשו "בא אחיך במרמה ויקח ברכתך. ויצעק עשו צעקה גדולה ומרה עד מאד! ברכני גם אני אבי! וישא עשו את קולו ויברך". עשו החליט להרוג את יעקב "יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי". מה אתה רוצה עשו? אתה מכרת את הבכורה ליעקב, והברכות מגיעות לו בדין ובצדק.

רק לאחר חמישים שנה, כשהגיע רגע הברכות, רק אז הבין עשו, כמה יעקב היה חכם! לא סתם הוא קנה את הבכורה! הוא השקיע במקום הנכון! ואז הוא צועק צעקה גדולה ונורא. איך החמצתי!! וישא את קולו ויברך! **אנו צוחקים על עשו, אבל אנו גרועים ממנו, מוכרים את השבת, את הנשמה שלנו, את התורה שלנו, את הבורא עולם - בשביל נזיד עדשים.** מה יש ברחוב? הנאות חולפות. אין אושר ברחוב, רק בתוה"ק. אדם אוכל גלידה לא יכול לומר שהוא מאושר מהגלידה, הוא נהנה מהגלידה. וכך כל ההנאות שבעולם הם הנאות חולפות ורגעיות, כמו נזיד עדשים. הם כמו האדום האדום הזה, ובשביל זה מוכרים את השבת את התפילין את ה'?

אדם אוכל שותה מבלה ונהנה, הוא חושב על הבני תורה הפרימיטיבים, שלא יודעים להיות, שלא יודעים לבלות, הוא בז להם, יושבי אהלים הנהנים מזיו השכינה. בז לבעלי תשובה. אבל אחר מאה ועשרים שנה, עולה לשמים, פה הוא נבהל, יש בורא לעולם,

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילת בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמות יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

תפילה ממעמקים

היו זמנים שחשבתי שהבניה כבר לא משתלמת, אבל בשלב הזה גם לסגת לא יכולתי. אם נדמה היה לי שהגעתי לשיא- התברר לי שהוא לפני, הפקח החליט שהוא לא הציק לי מספיק ותבע אותי למשפט. כששמעתי על כך הרגשתי שאני לא יכול יותר, התחלתי ללמוד משניות, להתפלל, לבכות לה' ולהתחנן שהפקח הזה פשוט ימות, הבטחתי שאם אני אתפטר ממנו אני תורם ספר תורה לע"נ רבי ישעיה"ה מקרעסטירר. יום לפני המשפט עמד הפקח על המדרכה, נהג כושי שיכור נסע, עלה על המדרכה, פגע בפקח פגיעה ישירה והוא נהרג במקום.

המשפט שלי התבטל באין תובע, אין משפט.

וכעת, אני רוצה לקיים את הנדר שהבטחתי. ביררתי על סופר סת"ם שיש לו כתב יפה, וידיד טוב שלי המליץ עליך, הבנתי שאתה כותב יפה מאוד ורציתי לשאול אותך אם תוכל לכתוב לי ספר תורה, אני רוצה לשלם על כך בעין יפה."

"לא היה לי שמץ של מושג אבל פתאום הבנתי שכבר לא מזמינים אצלי..."

"אתה לא תאמין", אני אומר לו, מוחה שוב את עיני, גם אני לא מאמין. "אני נמצא עכשיו ליד הקבר של רבי ישעיה"ה, והתפללתי על קברו שה' יתן לי פרנסה והוא שלח לי אותך."

חזרנו הביתה, התחלתי בכתיבת ספר תורה, קיבלתי תשלום הגון מידי של האמריקאי, סכום שהספיק לי כדי לכלכל את בני משפחתי במשך שנה שלמה.

ומידי פעם חשבתי עלי, יהודי מארץ ישראל, יהודי מארצות הברית, רבי ישעיה"ה והרבש"ע שקיבל את התפילות והפגיש בין כולנו.

ככה, מה שקרה פתאום זה משהו שמיימי... אני צריך נס, אני צריך את העזרה של הרשב"ע.

עובר שבוע ואנחנו נוחתים בהונגריה. אני נכנס לקברו של הצדיק, מוציא מהתיק שלי מזוזה, מניח אותה על הציון... פתאום הן פורצות ממני, הדמעות, בלי לבקש רשות אפילו. "רבש"ע" אני לוחש, "הנה מזוזה שכתבת, יש לי כתב יפה ואני רוצה להמשיך לכתוב כדי לקיים את מצוות 'זה קלי ואנוהו', ואני גם רוצה להתפרנס, אנא, רבש"ע תעזור לי, אני חייב פרנסה".

זהו, אמרתי את המילים שלי, עכשיו נשארו רק הדמעות והתסכול, ההמיה והתפילה. כל אלו מוצאים בשקט את דרכם על קברו של הצדיק והלב שלי הולך ומתרוקן מהכאב. אני מרגיש פתאום כמו ילד מפויס שמקבל חיבוק מאבא, אחרי שנפל.

אני יוצא מהציון, מפעיל את הנייד... לא עוברות חמש דקות, והוא מצלצל!

על הקו מברך אותי מישהו בשלום נימוסי, הטון טון אמריקאי מובהק. לרגע אני חושב שהוא טועה, אבל הוא שואל לשמי, ואומר שקיבל את מספר הטלפון שלי מחבר. "במה מדובר?" אני שואל בנימוס, אין לי מושג מה היהודי הזה רוצה ממני.

"תשמע", הוא מתחיל לספר לי, "אני קבלן בניה ויזם בניה, בונה פרויקטים גדולים. כרגע אני בונה פרויקט גדול מאוד של בתי מגורים. העירייה שלחה פקח מטעמה כדי לבדוק אם אני עומד בתקנים, מהרגע שהפקח הגיע הוא התחיל לחפש בעיות, ראיתי בעיניים שלו את האנטישמיות ואת השנאה, הוא פשוט השתדל להציק לי בכל מקום שיכל, קנס אותי בכל קנס אפשרי וגרם לי להפסדים של מיליוני דולרים.

אני מסיים את תפילת שחרית, בית הכנסת מתרוקן, אנשים פונים לכולל שלהם או לעבודה. גם אני יוצא... מדליק את הטלפון הנייד. בימים רגילים יש לי כמה שיחות שלא נענו שמחכות לי, עכשיו- אפס. פתאום הוא מתחיל בכל זאת להתנגן, זו אשתי, היא צריכה לחם וחלב שאקנה בחזור, בצרכנייה.

אני קונה לחם וחלב, וחוזר הביתה לאט לאט, אין לי לאן למהר רבש"ע! אין לי לאן למהר!

במקצועי אני סופר סת"ם נחשב מאוד, ואני מספר את זה כדי שתבינו את הדברים. בימים כתיקונם אני מוצף בעבודה של ממש, והיו זמנים שמרוב עומס נאלצתי לדחות עבודות.

מה קרה פתאום? לא היה לי שמץ של מושג, אבל פתאום הבנתי שכבר לא מזמינים אצלי... ופתאום הנייד שלי דומם... אין אפילו לא טלפון אחד, אף אחד לא מתקשר, אין הזמנות.

החדר שלי מסודר לתפארה, הכל מונח על מקומו, הדממה מכאיבה לי וחוסר העבודה עושה בי שמות. התקשרתי לנסות להשיג עבודות, אפילו להוריד מחירים בקרב סוחריו הסת"ם, אך לשווא.

עוד יום עובר ועוד יום... אני חסר מעש, מיואש ומתוסכל. באחד הימים מתקשר אלי חמי, הוא מתעניין בשלומי ולאחר מכן מספר לי: "רכשתי כמה כרטיסים לנסיעה לקברו של רבי ישעיה"ה מקרסטירר, בסופו של דבר לא הצלחתי למכור את כל הכרטיסים, נשארו לי בדיוק ארבעה. אני רוצה שניסע כולנו", כולנו זה אני ושני הבנים של חמי.

לנסוע ולהתפלל על קברו של צדיק בימים הטרופים האלו, מה יכול להיות טוב מזה?

הנסיעה המתוכננת היא לעוד שבוע ימים. בשבוע הזה הנייד צועד איתי, דומם ושותק. אני שוקל להתחיל לפרסם מודעות על סופר סת"ם, אבל מה זה יעזור? סופר סת"ם קונה את השם הטוב שלו מפה לאוזן, וגם השם הטוב שלי היה

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות בשר בחלב

שאלה: האם יש ענין לייחד כלים חלבי וכלים לבשרי?

יש ראשונים שכתבו, שאסור לחתוך גבינה אפילו צוננת בסכין שרגילין לחתוך בשר, ולא עוד אלא אפילו הפת שאוכלים עם הגבינה אסור לחתוך בסכין שחותכים בה בשר. לפי שלפעמים, הסכינים, שומנו של בשר קרוש עליהם, וכשחותכים הפת נדבק בו, וכפי שאמרו (חולין קיא:): צנון שחתכו בסכין של בשר מותר לאכלו בכותח. ומדובר שטעם, ואין טעם בשר כלל. וכן אמרו (שם קיב:), קישות (ירק מתוק שאינו חריף), אבטיח, גריר להו לבי פסקיה (למקום חתך. גורר מעט בסכין, ואוכל אף בגבינה). וכן פסק מרן השלחן ערוך (סי' פט ס"ד).

ויש ראשונים שמתירים בסכין של בשר לחתוך בו לחם ולאכול עם גבינה משום שהוא נ"ט בר נ"ט, אבל לחתוך בה גבינה ודאי אסור אם לא נעצה בקרקע עשר פעמים או שפשפה באבן רך או בפחם ומיהו בלא קינוח אפילו לחם אסור מפני שמנונית שעליו.

וכתב רבינו משה איסרלש (הרמ"א), וכן להיפך נמי אסור, מיהו על ידי נעיצה בקרקע קשה שרי, אבל כבר נהגו כל ישראל להיות להם שני סכינים ולרשום אחד מהם שיהא לו היכר ונהגו לרשום של חלב ואין לשנות מנהג ישראל.

ועוד כתב הרמ"א (סימן פח) גבי שנים שאוכלים אחד בשר ואחד גבינה על שלחן אחד וכגון ששמו פת שאינה נאכלת באותה סעודה להיכר ביניהם) וזה לשונו: ויהיו זהירים שלא לשתות מכלי אחד משום שהמאכל נדבק בכלי. וכל שכן שלא יאכלו מפת אחד. וכן נוהגין לייחד כלי של מלח לכל אחד בפני עצמו כי לפעמים טובלים במלח ונשארו שיורי מאכל במלח.

וכשאין סימן בנקל יכולים לבוא לידי טעויות ובעיות, ובפרט בכלים שמשתמשים בהם לדברים חמים.

להלכה: יש המדקדקים ומייחדים שלשה סכינים, אחד לבשר ואחד לחלב ואחד לחתוך בו הלחם, ומנהג נכון הוא. ומכל מקום מעיקר הדין מותר לחתוך לחם בסכין בשרי, באופן שמקנחים את השומן שעל פני הסכין, כדי לאכול לחם זה עם חלב. וכן ההיפך. ולכן אם אין לו סכין מיוחד ללחם רשאי להתוך לחם בסכין בשרית, אף שאוכל הלחם עם גבינה. וינקה היטב את הסכין שלא יהיה שומן דבוק עליו. (ילקוט יוסף איסור והיתר ח"ג עמ' תנה)

גבינה שחתכו אותה בסכין של בשר, והיה הסכין מקונח, שקנחוהו או הדיחוהו יפה לשם נקיות, הגבינה מותרת. (ילקוט יוסף איסור והיתר ח"ג עמ' תנה)

נהגו כל בית ישראל לייחד במטבח שתי מערכות כלים נפרדים, האחד חלבי, והשני בשרי, ומנהג נפוץ שכלים חלביים מסומנים בצבע כחול, ובשרי בצבע אדום.

מותר להשתמש במלחיות או תבלינים סגורים גם לבשרי וגם לחלבי. והמדקדקים נוהגים גם בזה לייחד מלחיה לבשר ולחלב בנפרד.

אולם יש להקפיד שלא ישתמש במלחיה או בתבלין בזמן שעולה ישירות מהתבשיל אדים (זיעה) בשיעור חום "יד סולדת" (כ-45 מעלות חום צלזיוס) כיון שהאדים עולים ובולעים בתבלין, אלא יקח מעט בידו או בכף ויתן לתוך הסיר.

מלחיות פתוחות או תבלינים שפעמים מטבילים בו את המאכל עצמו, או שלוקחים ממנו בידיים שאינם נקיות, טוב לייחד אחד חלבי ואחד לבשרי. (הרב אליהו חיים פנחסי הכשרות למעשה עמ' עז-עז)

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

אין סוג ב'!

מי שכשרונותיו דלים והוא נחות אובייקטיבית, אישית, קשה לי לקבל את הקביעה שהערכה עצמית טובה היא נחלת המוצלחים והמויחסים בלבד ואילו על כל האחרים, שלכאורה לא שפר עליהם גורלם, וכישרונותיהם דלים או שהם בעלי רקע בעייתי או גדלו בסביבה שנחשבת נחותה, לסבול ולהתמודד עם גרשי נחיתות שאינם ניתנים לשינוי. זה לא ייתכן, ולא יכול להיות שזה נכון!

הכרח הוא שלכל אחד ואחד עלי אדמות יש אפשרות להרגיש טוב עם עצמו ולהצליח, אף אם לא בכל תחום, בתחום כלשהו לפחות. כולנו יציר כפיו של הבורא ברוך הוא, ויהיו כישרונותינו חלשים ככל שהיו, נהיה פגומים ונחותים נפשית ככל שנחיה, חייבת להיות דרך למצוא סיבה טובה להיות מלאי הערכה כלפי עצמנו.

איך? את פתרון החידה ננסה להציג בהמשך, אבל קודם עלינו לחדד עובדה שעל כולנו לזכור ולא לשכוח חלילה אף לרגע אחד:

אצל ריבון העולם, אין סוג ב' ולא ייתכן מושג כזה!

יצרן בשר ודם שרוצה להגדיל את שמו ורכושו ולמכור סחורה רבה ככל האפשר, עושה כל מאמץ ליצור מוצרים טובים שיביאו לו את המוניטין ואת התהילה המיוחלת. עם זאת, מאחר שהוא בשר ודם, במידה זו או אחרת יחולו טעויות בייצור, בוודאי בשלבי הייצור הראשונים, עד קבלת המוצר הנכון. לכן בכל מפעל תמיד יש אחוז מסוים של מוצרים לקויים ופגומים, שנמכרים כסוג ב'.

לא כן במה שנוגע ליצרן הגדול מכולם, לכול יכול אשר יצר את האדם בחכמה! לא יעלה על הדעת לחשוב שמי שנוצר עם חולשות ותכונות ירודות, לקויות ככל שיהיו, לא נוצר כך בכוונה תחילה, מתוך תכנון וחשבון מדויקים. חלילה וחס לחשוב שבבריאת האדם, נור הבריא, תיתכן טעות. על כן, אף אם יש אנשים שמסתכלים על אחד כזה כעל 'מוצר פגום', אין ספק שמצד כוונת בוראו הוא סוג א' א'!

שום אדם אינו חשוב אבסולוטית. אף האדם החשוב ביותר, לכל היותר חשוב בעיני פלוני ואלמוני או בעיני קבוצה זו או אחרת. אין אדם חשוב לכל אנשי תבל במידה זהה. במקרים לא מעטים, זה שנכבד בעיני קבוצה אחת - נחשב בזוי ומאוס בעיני רבים אחרים. הוא הדבר בכיוון הנגדי: גם עלוב הנפש שבקרננו, ולא משנה עד כמה עלוב הוא נראה לנו, עשוי להיות חשוב ויקר למישהו, אף אם המישהו הזה הוא "רק" משפחתו, הוריו או ילדיו, או להבדיל - מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אשר יצר את האדם בחכמה ודואג לכל מחסורו בהשגחה פרטית נפלאה.

יתר על כן, עלינו לזכור תמיד, שמה שאנו רואים מוגבל מאוד, וגם אם כולנו חכמים, כולנו נבונים ובעלי ניסיון, אן אנו רואים אלא חלק מהתמונה השלמה, ורב הנסתר על הגללה.

מי לא פגש אדם מרשים, שנראה 'משכמו ומעלה', ולאחר מכן התברר לו שתוכו של האיש אינו כבד, והוא אינו ראוי כלל להערכה שממין הרושם הראשוני המתקבל ממנו? הוא הדבר בכיוון הנגדי: רבים הם הנראים בעינינו פשוטים וחסרי חשיבות, בעוד האמת היא שהם אנשים ישרים ועובדי ה' או עשירים ובעלי רכוש, אבל מאחר שהם צנועים ונחבאים אל הכלים, הם אינם בולטים ואינם מקבלים את ההערכה המגיעה להם.

מה שנראה לעינינו עשוי להיות רחוק מן האמת, כמו שמצינו אצל שמואל הנביא, שהתרשם מאוד מדמותו של אליאב בנו של יש, אך ה' אמר לו: "אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו, כי לא אשר יראה האדם, כי יראה לעינים וה' יראה ללבב".

זאת ועוד.

אנשים נוטים להעריך אחרים בהתאם לערכים שיש להם באותו זמן ובהתאם למה שנראה להם חשוב באותו רגע. בכל גיל וגיל יש דברים שונים שאנו מעריכים, וטעמים של הזקנים, למשל, תמיד יהיה שונה משל הצעירים. לכולנו יש דברים שהערכנו בעבר, וכיום איננו מעריכים כלל או מעריכים פחות, ולעומת זאת, אין ספק שדברים רבים שכיום איננו מעריכים, יבוא יום ונעריך אותם מאוד.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

למה באת לעולם?

כמו זלזלו וביישו ברבים, וכן הצער והעונג של העני הוא על משקל אחד כמו צער ועונג של העשיר, כי תגדל שמחת העני מאוד כשהשיג עז לחולבה כשמחת העשיר בעסק שהצליח בו לרבות, ויגדל כאב לב העשיר על אי הצלחתו לאיזו תאוה שמשתוקק לה, ככאב העני על חוסר לחמו, וכל רובי תענוגות העשיר אין מוסיף לו הנאה ועונג [אחר שהורגל בהם] יותר ממה שמתענג ונהנה העני על סעודתו המצומצמת של פת וקטנית. ובהתקרב ימי הזקנה ירגיש שהוא נדחה מעמדותיו ונעשה טפל, אומנם מתאמץ הוא להחזיק מעמדו כמיקודם אבל לאט לאט נדחה הוא לקרן זוית ועיניו רואות איך אחרים יורשים מקומו בחייו, ואחר כך הוא נעשה למשא ולעול למשפחתו ולכל מי שלפני זמן מה היה הוא השליט עליהם, ואחר כך [על פי הרגיל] עוסק ברופאים ורפואות זמן זמנים עד שמגיע יומו כי הולך הוא לבית עולמו, והוא נרעש ונפחד מאבדת עולם הזה ועזיבתו, ונעשה מיואש, ועובר בטל, כחרס הנשבר, וככלות הכול מסיים החיים במוות וייסורי מיתה ר"ל.

מעתה הלוא תשאלו למה נברא האדם הלאה לחיות חיים מעורבים יגון ושמחה, צער ועונג, עלייות וירידות והמון תמורות ורובם צער וכאב לב, מה זה ועל מה זה?

והתשובה אמיתית היא, מפני שכל חיי עולם הזה אינו אלא מעבר ופרוודור לחיי הנצח אשר אין ערוך אליו, וכל חייו נסתדרו כפי מה שגלוי לפניו יתברך שמו שהוא רצוי ביותר להכנתו לחיי עד, וכן נידון לפי זכויותיו ומעשיו, והדבוק בהשם יתברך ובתורתו הקדושה יקבל באהבה כל פגעי הזמן יהיו מה שהיו, בידעו כי השם יתברך איתו וכל דעביד רחמנא לטב עביד, כמו שאמרו חז"ל.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

כתב המסילת ישרים: ותראה באמת שכבר לא יוכל שום בעל שכל להאמין שתכלית בריאת האדם הוא למצבו בעולם הזה, כי מה הם חיי האדם בעולם הזה, או מי הוא ששמח ושלם ממש בעולם הזה, "ימי שנותינו שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורובם עמל ואוון", בכמה מיני צער וחלאים ומכאובים, ואחר כל זאת המוות אחד מני אלף לא יימצא שירבה העולם לו הנאה ושלווה אמיתית וגם הוא (המוצלח בעולם הזה) אילו יגיע למאה שנה כבר עבר ובטל מן העולם.

ומבאר בספר "חיי עולם": והמתבונן באמת יראה בעצמו ובמכיריו שרוב ימי חייו הם בצער ומכאובים שונים ומשונים אם בחולי הגוף (כפי הידוע לי, במשפחה גדולה של כמה נפשות על פי רוב יש בהם אחד ידוע חולי והשאר יחלו לעיתים תכופות אחד מהן או יותר, אם חולה ממש נפל למשכב, או שעושים מלאכתם אבל חולים, פעם בקיבה, פעם בדלקת, פעם כאב ראש ועצבים, פעם שיניים או עיניים, ר"ל וכהנה וכהנה) ורוב בני אדם מתייסרים וסובלים ממחסור בפרנסה או עומס החובות, והעשירים הלוא מרבה נכסים מרבה דאגה. וכן הקנאה אוכלתו והחרטה מנקרתו (למה לא השכיל בשעתו לעשות או להשיב כך וכך) ופעם השיעמום, ופעם התאוה שמתאוה דווקא למה שאין בידו להשיג והפחד אודות העתיד, אודות מצבו הפרטי או קרוביו, או מצבו מדיני, ועל כולם תאוות הכבוד אשר לא יימלט ממכאוביו כמעט בכל יום אם מבני ביתו אם ממכיריו, פעם פגעו באמת בכבודו, פעם בדמיונו כמדומה לו שזה הפלוני לא התחשב עימו כהוגן, וצער גידול בנים בקטנותם ובגדלותם אשר כרוב אהבתו אותם כן רוב צערו אודותם, מבלתי יכולת לסדרם כרצונו.

ואתה דע לך כי כמעט אין שום נפקא מינה בצערי עולם הזה מדבר גדול לדבר קטן, כי הכאב תופס כל לבבו [למשל] מהפסד של עשירית רכושו כמו מהפסד של כמעט כל רכושו, וכן ממה שפלוני פגע בכבודו פגיעה כל שהוא, כואב לו

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ
בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א
לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא
בקרבו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ
בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א
לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ
בקמיע של כל הזוהר הקדוש

